

ВАСИЛЬ СИМОНЕНКО

КОРОТКО ПРО МИТЦЯ. <<ЛЕБЕДІ МАТЕРИНСТВА>>.

Фольклорна основа поезії. Символічний зміст образу лебедів.

Мета: поглибити знання школярів про життєвий і творчий шлях В. Симоненка; проаналізувати його поетичний твір «Лебеді материнства», звертаючи увагу на ідейно-художній та символічний зміст, жанр, образи; розвивати навички виразного читання ліричних творів, вміння аналізувати їх, зв'язно й грамотно викладати свої думки; плекати почуття любові до батьківщини, повагу й синівську вдячність матері.

Мріють крилами з туману лебеді рожеві,

ВАСИЛЕВІ СИМОНЕНКУ....

У місті над Славутичем прадавнім,
Де славою застиг Вітчизни біль,
Свободи дух живе у вічно- травні,
І вічно молодий там спить Василь.
Свічадо правди, полум'яне серце
Вкраїні сяє крізь безодню бід.
Не стихить душа джерельне скерцо,
Із слів не облетить духмяний цвіт.
Безсмертні письмена він нам залишив,
Спішив творити, ніби знав про те,
Що спів його так швидко змінить тиша
І доля терном у піснях заросте.
Не долюбив, не доспівав, та гідно
Звання Людини по житті проніс.
Кохав свободу і Україну рідну
До самопожертви, до кривавих сліз.
Не страшно молодими померати,
Коли у мріях і у серці рай,
І людям із добром заповідати:
«Радій життю, надійся, вір, кохай!»

Л. Ніколаєнко.

Науковець, член Спілки журналістів В. Гончаренко писав: «Василь Симоненко - це народна совість в українському красному письменстві. Симоненко не думав про літературну славу, вона прийшла до нього по смерті й утвердилась навіки». Поета називають «витязем української поезії», «лицарем на білому коні» за те, що був «сурмачем доби», «спадкоємцем шевченківських рис», самобутнім, непересічним і духовно невичерпним. Його поетична спадщина глибинна, мудра, від неї віє синівською любов'ю до рідної України.

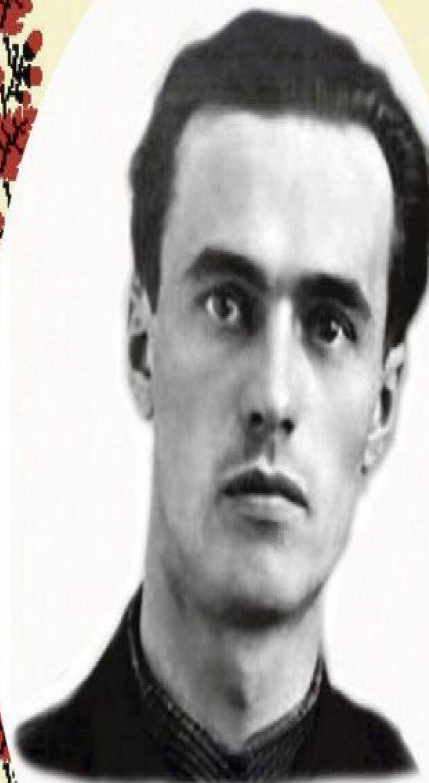

”

Україно! Ти для мене диво!
І нехай пливе за роком рік,
Буду, мамо горда і вродлива,
З тебе дивуватися повік.

Василь Симоненко

Василь Андрійович Симоненко народився 8 січня 1935 року в с. Біївці на Полтавщині. Далі - навчання в школі. Як згадували вчителі, хлопець вирізнявся з-поміж інших розумом, був найкращим учнем, багато читав і писав вірші. Вищу освіту здобував, навчаючись на факультеті журналістики Київського університету ім. Т. Шевченка. Потім працював у редакціях газет «Молодь України», «Черкаська правда», «Робітнича газета». Як журналіст у своїх статтях критикував хиби партійно-бюрократичного апарату, через що зазнавав систематичного цькування з боку офіційних владних структур.

*Василь Симоненко
(1935 - 1963)*

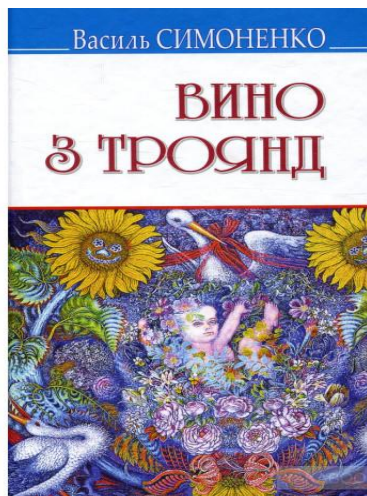
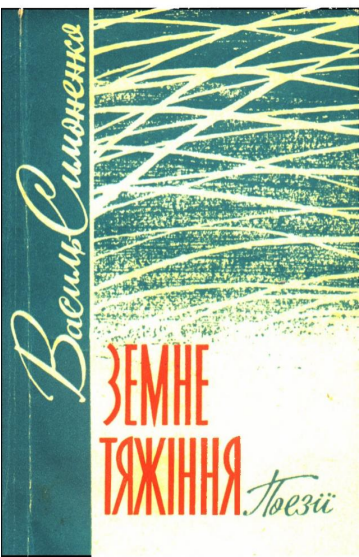
**1952 – 1957 –
Навчання в Київському державному
університеті на факультеті журналістики**

«Тиша і грім» 1962

За життя поета вийшла друком
лише одна його збірка

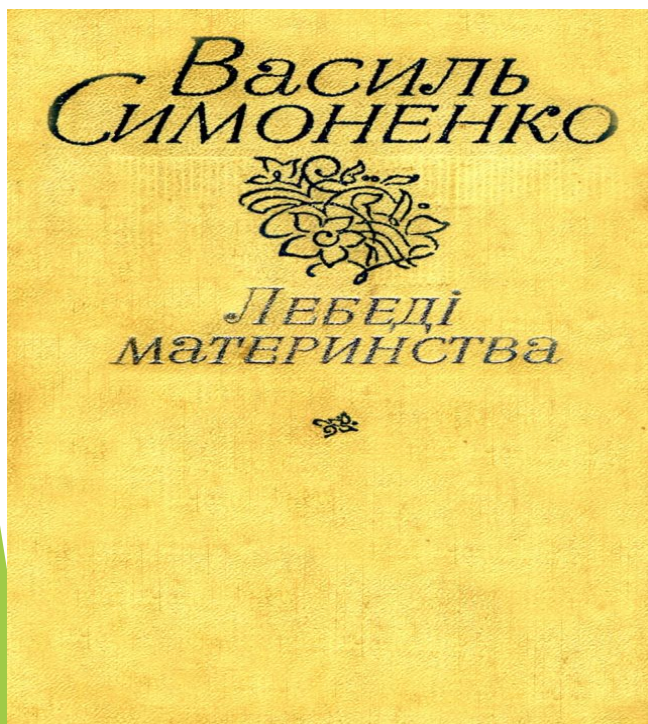

Друга - «Земне тяжіння»
побачила світ лише у вер
1964 року.

Непростий шлях
долали і такі книжки,
як збірка новел «Вино
з троянд» 1965

Та «Лебеді материнства» 1981

Уже перші вірші В. Симоненка, надруковані в газетах і журналах, засвідчили, що в літературу прийшов поет незвичайного хисту й високої громадської свідомості. Це підтвердила збірка «Тиша і грім», від якої повіяло свіжістю, розважливістю і молодим завзяттям. Письменник, публіцист, борець за права людини, він у досить молодому віці мав міцні переконання й суворі принципи, чітке усвідомлення сутності людини, навколишньої дійсності, творчості. В. Симоненко звертався до різних жанрів та форм. Він - автор громадянської й патріотичної лірики, гумористичних і сатиричних творів, казок для дітей, щоденникових записів, прозових творів. Подією в житті митця стало обговорення його на творчому вечорі в республіканському будинку літераторів, де прозвучали зокрема ті вірші, які не могли на той час бути надрукованими.

Василь Симоненко

Я тікаю від себе,
від муки і втоми,
Від крикливих окатих міст.
Я самотній бреду в білу
папороть снів,
Я зрікаюся всіх
і цураюся всього,
Бо хочу побути нічим.

””

4 грудня 1963 року Василь Симоненко помер після звірячого та безкарного побиття його міліцією.

Можна прострелити мозок,
Думки ж не вбить!
Василь Симоненко

1995 році поетові було посмертно присуджено Національну премію України ім. Т.ШЕВЧЕНКА .

Симоненкова лірика приваблює самобутньою образністю поетичної мови, відкритістю й чесністю автора, пристрасстю й непоборним духом своїм. А ще більше - ніжністю і ліризмом, глибоким проникненням у душу людини. Сповнена вогнем його палкої душі, вона й нині є окрасою нашої літератури.

ЖИВИЙ
ГОЛОС

Василя
Симоненка

Лебеді Материнства

Бесіда

1. Що могло стати поштовхом до написання вірша «Лебеді материнства»?
2. На скільки частин умовно можна поділити поезію? Відповідь обґрунтуйте
«Лебеді материнства» можна умовно поділити на дві частини. У першій ми бачимо, як мати піклується про маленького сина, що лежить у колисці. Мати для немовляти - це весь світ.. У другій частині образ матері переростає в образ Батьківщини. Життя поставить перед сином нові вимоги, з'являться нові клопоти, утім мати завжди буде переживати й турбуватися про сина.

Мріють крилами з туману лебеді рожеві,

Художні засоби:

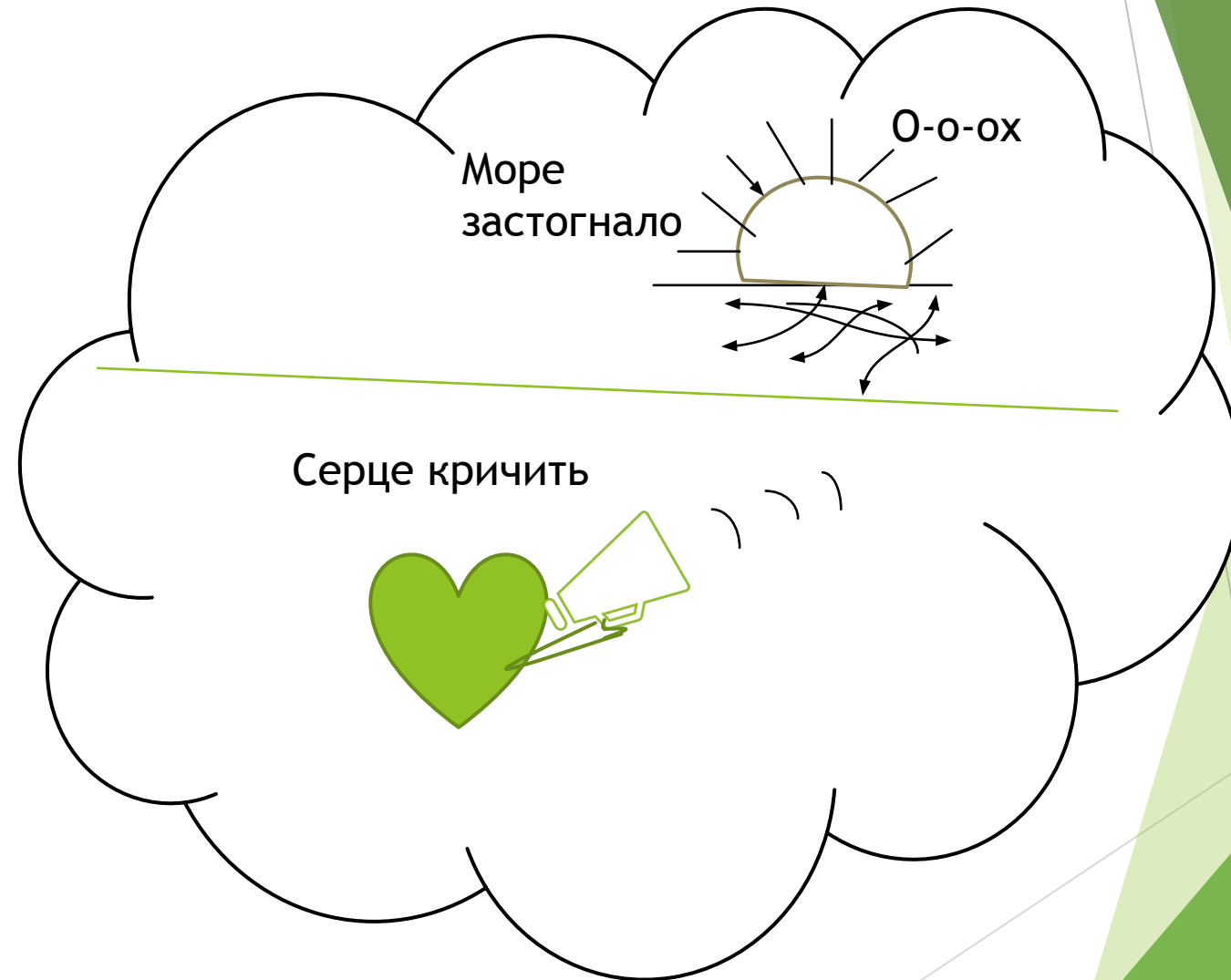
Епітети:

«лебеді рожеві»; «зорі сургучеві», «сивими очима», «материнська добра ласка», «тихі зорі», «рожевим пір'ям», «золотим сузір'ям», «приспані тривоги», «хмільні смеркання», «мавки чорноброві», «сади зелені», «хлопців чорночубих», «білява хата»

Порівняння:

«лебеді, як мрії»

УОСОБЛЕННЯ- це перенесення властивостей людини на неживі предмети і абстрактні поняття.

уособлення

«заглядає в шибку казка», «будуть мандрувати очі материнські...», «прийдуть з України верби і тополі»

метафори

«мріють крилами... лебеді», «сиплють ночі... зорі», «темряву тривожили криками півні», «танцювали лебеді»

Лебеді материнства (образи)

Лебідь- символ чистоти,
вірності, материнства

Мати - джерело духовності, усього
доброго, ніжного. Оповідь ведеться від
її імені, це своєрідний заповіт синові.
Цей твір набуває водночас і
національного, українського характеру,
і загальнолюдського звучання. Адже
шанобливе ставлення до Батьківщини
притаманне будь-якій дюдині.

жанр

Ліричний

вірш

(колискова)

- ▶ Ідея:
- ▶ Оспівування загальнолюдських цінностей: материнства, любові до дитини, знання і збереження звичаїв і традицій рідного краю.

Інтерактивна вправа « Доведи або спростуй»

Доведіть або спростуйте тезу: «У поезії «Лебеді материнства» наявні спільні риси з українськими колисковими».

Зі спогадів сучасників про поета та з чернеток його творів ми знаємо, що В. Симоненко дуже ретельно працював над кожним словом. Міг неодноразово переробляти, виправляти, доповнювати написане, добираючи якнайточніші слова, ритмічний та оптимальний малюнок поезій.

«Лебеді материнства» він «шліфував» тривалий час, викреслював деякі неточні фрази і навіть строфи. Коли порівняти різні текстологічні варіанти, можна побачити в них істотну відмінність, загальну спрямованість автора на вдосконалення поетичного мовлення.

знамениті «Лебеді материнства» В.Симоненка - своєрідний гімн синівської любові, патріотизму. Частина цього твору згодом стала піснею, музику до якої написав Анатолій Пашкевич.

Складання 11-слів'їв до поезії «Лебеді материнства»

Побудуйте текст з 11 слів, розташованих на п'яти рядках, за такою схемою:

- 1-й рядок - колір, якість (один прикметник)
- 2-й рядок- про що написано (прикметник+іменник)
- 3-й рядок - тема розширюється (три слова)
- 4-й рядок - про себе (чотири слова)
- 5-й рядок - результат, висновок (одне слово)

Д/З підготувати історичні довідки про Х. Колумба й Ф. Магеллана (індивідуально).

Написати невеликий твір на тему «Лебеді материнства летять над моєю долею»

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!!!!!!